

РЕШЕНИЕ

№ 9411

гр. София, 18.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 18.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **9756** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 14, ал. 4 от Закона за опазване на околната среда /ЗООС/.

Образувано е по жалба от „Мост Компютърс“ ООД, депозирана чрез адв. М., против Предписание № 120/ 15. 08. 2024 г. на директора на РИОСВ – [населено място], издадено на основание чл. 14, ал. 4 от Закона за опазване на околната среда /ЗООС/, с което на дружеството е предписано да заплати дължимата продуктова такса по категории пуснатото на пазара ЕЕО през 2023 г. в общо количество 115650 кг. към П., съгласно цените, посочени в Приложение № 8 към чл. 3, ал. 1, т. 7 от Наредбата за определяне на реда и размера за заплащане на продуктова такса, за което да информира РИОСВ – С., като представи документ, удостоверяващ извършеното плащане.

В жалбата се излагат подробни твърдения за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като се иска неговата отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. М., която поддържа жалбата и моли оспореният акт да бъде отменен в цялост.

Ответникът – Директорът на РИОСВ - С., редовно призован, се представлява от юрк. П., която оспорва основателността на жалбата и моли за нейното отхвърляне.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд - С. град, след като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните приема за установена следната фактическа обстановка:

Дейността на дружеството „Мост Компютърс“ ООД е свързана с производство на електронноизчислителна техника, търговия на едро с компютри, периферни устройства за тях и програмни продукти. На 13.08.2024 г. служители от РИОСВ-С. извършили извънредна проверка на дружеството, която целяла да установи количествата електрическо и електронно оборудване, батерии и акумулатори, пускани на пазара през 2023 г., заплащаните възнаграждения от фирмите към съответната организация по оползотворяване /ООп/ на излязло от употреба електрическо и електронно оборудване /ИУЕЕО/ и негодни за употреба батерии и акумулатори /Н./, както и новосключените договори със съответната ООп. Било установено, че „Мост Компютърс“ ООД притежава сключен договор с „Национална организация по оползотворяване и рециклиране на отпадъци“ АД /НООРО/, която притежавала разрешение, дадено с решение № ООп-ИУЕЕО-03--03/08. 01. 2020 г. на министъра на околната среда и водите за извършване на дейност като организация по оползотворяване на излязло от употреба електрическо и електронно оборудване. Решението било със срок на действие до 31. 12. 2022 г., като след изтичането на този срок същото не било продължено. Била направена констатацията, че съгласно чл. 88, ал. 2, т. 1 и т. 2 от Закона за управление на отпадъците /ЗУО/ „НООРО“ АД е с прекратени разрешения за извършване на дейност като ООп на Н. и ИУЕЕО. От дружеството били представени 12 бр. месечни справки-декларации, видно от които то е пуснало на пазара през 2023 г. следните видове ЕЕО:

- Екрани, монитори и оборудване, част от което са екрани с повърхност по-голяма от 100 кв.см. – 46 642 кг.
- Малко информационно-технологично и телекомуникационно оборудване /нито един от външните размери не надвишава 50 см./ - 69 008 кг.

При проверката било установено, че дружеството е заплатило продуктова такса в размер на 17 448, 99 лв. с ДДС за пуснатите на пазара електрическо и електронно оборудване през 2023 г. към „НООРО“ АД.

Тези обстоятелства били обективирани в констативен протокол № ККФОС-ИМ-71 от 13.08. 2024 г.

Въз основа на така направените констатации било издадено оспореното в настоящото производство Предписание № 120/ 15. 08. 2024 г. на директора на РИОСВ – [населено място], с което на основание чл. 14, ал. 4 от Закона за опазване на околната среда /ЗООС/ на дружеството е предписано да заплати дължимата продуктова такса по категории пуснатото на пазара ЕЕО през 2023 г. в общо количество 115650 кг. към П., съгласно цените, посочени в Приложение № 8 към чл. 3, ал. 1, т. 7 от Наредбата за определяне на реда и размера за заплащане на продуктова такса, за което да информира РИОСВ – С., като представи документ, удостоверяващ извършеното плащане.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна в законоустановения срок срещу подлежащ на оспорване административен акт - по своята същност задължителното предписание е указване на фактическите действия, които проверяваният субект следва да предприеме за отстраняване на допуснати пропуски при осъществяване на разрешената от компетентните административни органи дейност. Като акт, създаващ задължения за адресата и предписващ конкретно поведение, скрепено с осъществяваната от контролните органи административна

принуда, предписанието е индивидуален административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното предписание е издадено от компетентен орган – „за“ директора на РИОСВ-С. - Р. М., която съгласно заповед № РД-97/24. 09. 2021 г. е оправомощена в случай на отсъствие по обективни причини на директора на РИОСВ-С. да изпълнява правомощията му в пълен обем. Т. отсъствие е било налице предвид факта, че директорът на РИОСВ-С. е бил в платен годишен отпуск, разрешен му със заповед от 05. 08. 2024 г. на министъра на околната среда и водите.

Административният акт обаче не отговаря на изискването за неговото съдържание, залегнали в чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, тъй като в него не са посочени конкретно фактическите и правни основания за издаването му.

Органът е посочил, че съгласно чл. 88, ал. 2, т. 1 и т. 2 от ЗУО „НООРО“ АД е с прекратени разрешения за извършване на дейности като организация по оползотворяване на Н. и ИУЕЕО. Цитираната разпоредба гласи, че издаденото разрешение прекратява своето действие: 1. с изтичане на неговия срок; 2. с отнемането му в срока на неговото действие. От формулировката в предписанието не става ясно на кое от двете основания – по т. 1 или по т. 2 от чл. 88, ал. 2 ЗУО органът е приел, че „НООРО“ АД е с прекратени разрешения.

Отделно от това, като основание за издаване на предписанието административния орган се е задоволил да посочи само общата разпоредба на чл. 14, ал. 4 от ЗООС, съгласно която директорите на РИОСВ, директорите на националните паркове и директорите на басейновите дирекции съставят предупредителни и констативни протоколи, издават предписания, заповеди за прилагане на принудителни административни мерки и наказателни постановления. Административният орган е бил длъжен да посочи въз основа на коя нормативна разпоредба се вменява задължение на дружеството да заплати дължимата продуктова такса за пуснатите на пазара батерии и акумулатори.

Мотивирането на административния акт има за предназначение да отрази направените от органа фактически констатации, да посочи нормативната основа за издаването на конкретния акт със съответното съдържание, както и да изложи преценката и изводите на органа относно доказателствата и цялата фактическа страна на въпроса. Оскъдната мотивировка създава невъзможност за контролиране на дейността по издаване на акта и на правилното приложение на закона, както от заинтересованите лица, така и от съда.

Отделно от това следва да се посочи, че в чл. 59, ал. 1 от Закона за управление на отпадъците изчерпателно са посочени хипотезите, при които се заплаща продуктова такса, а именно:

1. лицата по чл. 14, ал. 1, пускащи на пазара продукти, след чиято употребата се образуват масово разпространени отпадъци, които не изпълняват задължения и цели по реда на чл. 14, ал. 2 за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване на отпадъците съгласно този закон и наредбите по чл. 13, ал. 1;
2. лицата по чл. 14, ал. 2, т. 1, изпълняващи задълженията си индивидуално, които не са изпълнили цели по чл. 14, ал. 1;
3. организациите по оползотворяване, които не са изпълнили цели за разделно събиране, повторна употреба, рециклиране и/или оползотворяване на масово разпространени отпадъци на задължените лица по чл. 14, ал. 2, т. 2, членуващи в организацията;

4. лицата по чл. 14, ал. 2, т. 2, членуващи в организация по оползотворяване, които не са ѝ заплатили уговореното възнаграждение и/или не са ѝ предоставили информация относно количествата продукти, пуснати на пазара;

5. лицата по чл. 14, ал. 2, т. 2, членуващи в организация по оползотворяване, в случаите на отчетени по-малки количества продукти от действително пуснатите на пазара за съответния отчетен период;

б. лицата, които не са представили доклад с фактически констатации по чл. 18, ал. 1.

В конкретния случай по никакъв начин в оспорвания акт не е конкретизирано кое е основанието, поради което дружеството следва да заплати продуктовата такса. Констатациите от проверката на РИОСВ, отразени както в Констативния протокол, така и в оспорваното предписание, посочват, че „Мост компютърс“ ООД има валиден договор с колективна организация, заплаща дължимото възнаграждение към колективната организация, навременно и точно е подавана информация за количествата, пуснати на пазара.

Ето защо е следвало в оспорваното предписание изрично да бъде конкретизирано съответното основание по чл. 59, ал. 1 от ЗУТ. Липсата на мотиви в тази насока значително е пречатвало дружеството да разбере основанието, поради което същото дължи продуктова такса.

Изискването за мотиви, въз основа на конкретни доказателства, представлява една от гаранциите за законосъобразност на акта, която се проявява в две асоки: с излагане на мотиви се довеждат до знанието на страните съображенията, по които административният орган е издал или отказал да издаде административния акт, което подпомага засегнатите от акта страни в избора им на защита, а от друга страна, позволява осъществяването на съдебен контрол върху законосъобразността на акта.

Предвид това съдът приема, че в конкретния случай оспорваният акт е немотивиран и поради това, като издаден при допуснати нарушения на изискването за форма на административния акт по чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК оспореното по делото предписание се явява незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на оспорващото дружество жалбоподателя се дължат сторените по делото разноски, които са своевременно поискани и доказани, в размер на 50 лева - заплатена държавна такса и 16930 лева - адвокатско възнаграждение. Съдът приема направеното от представителя на ответника възражение за прекомерност на адвокатския хонорар за основателно, предвид характера и сложността на делото, поради което същото следва да се намали до предвидения минимум в Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, а именно – 1000 лева.

По изложените аргументи и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 53 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Предписание № 120/ 15. 08. 2024 г. на директора на РИОСВ – [населено място].

ОСЪЖДА Министерството на околната среда и водите да заплати на „Мост Компютърс“ ООД сумата от 1050 /хиляда и петдесет/ лева, представляваща направените разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

ПРЕПИСИ от решението да се изпратят на страните.

Съдия: